Donderdag, 15 September 1836.

VLISSINGSCHE COURANT.

Deze COURANT wordt gereeld driemaal in de Week uitgegeven, te weten: op Dinsdag, Donderdag en Zaterdag. De prijs derzelve is in dele maanden is f 2,25, en franco per post f 2,95; de abonnementen worden voor niet minder dan drie maanden aangenomen; de betaling geschiedt comptant, of bij het einde van iedere drie maanden.

De advertentien worden berekend à 25 Cs. per regel, met uitzondering der Huwelijks-, Geboorte- en Doodbekendmakingen, waarvan de prijs van één tot zes regels is f 1,50, en voor iederen regel, daarboven 25 Cs.; dezelve behooren des morgens vóór tien uren bij den Uitgever dezer te worden ingezonden, wil men die in het eerst uit te geven Nummer, geplaatst hebben.

Nieuwstijdingen.

NEDERLANDEN.

VLISSINGEN, *den 14 September.* Gisteren zijn uit de Garnizoens-Ziekenzaal alhier, twintig zieken naar het Hospitaal te Veere overgebragt.

— Door Zijne Majesteit zijn bij besluit van den 10 September 1836, N°. 23, benoemd:

Bij de 13e Afdeeling Infanterie: tot Kapiteins, de 1e Luitenants: *C. A. Bosch*, en *C. W. Weeterbaen Schmidt*, van de Afdeeling; met bepaling dat genoemde Kapiteins gedetacheerd zullen blijven in hunne tegenwoordige betrekking bij den Generalen Staf van het leger te velde, doch zonder genot der toelage, welke zij thans uit dien hoofde genieten;

Tot 1e Luitenants, de 2e Luitenants: *C. Ringeling*, *P. L. Tichlot*, *J. L. E. Juta*, *J. Tissot van Patot* en *F. Servais*, de 4 eerstgemelden van de Afdeeling, en de laatstgenoemde van de 14e Afdeeling Infanterie;

Tot 2e Luitenants, de Cadet-Sergeant, *H. A. den Appel*, de Adjudant-Onder-Officier, *G. G. Edling*, de Sergeant-Majoor, *L. G. W. Bannier*; de Sergeanten: *F. A. Eberhard*, *G. Wieland* en *C. J. Jensen*, van de Afdeeling: de Sergeanten: *H. D. van Wely* en *D. Hobbema*, van de Afdeeling Grenadiers.

Bij de 18e Afdeeling Infanterie: tot Luitenant-Colonels de Majoor *F. Schoor*, *P. Roest* en *J. C. Kraeker* van de Afdeeling.

Tot Kapiteins de 1e Luitenants: *G. Hondekoeter*, *H. L. F. Eichholtz* van de Afdeeling.

Tot 1e Luitenants, de 2e Luitenants: *L. J. C. H. de Veer*, *J. H. Vos van Rijnswijk*, *N. C. Vinkhuizen*, *J. D. M. van der Vliest* en *J. C. J. H. Schepel* van de Afdeeling.

Tot 2e Luitenants, de Cadet-Sergeanten, *E. K. Hamming* en *H. H. Hamming*, de Adjudant-Onder-Officier *F. G. Richard de Bertin*; de Sergeant *G. H. Stolkert*, *E. C. Bachaine van Hees*, *J. H. K. W. Beeckman*, *P. C. Eichholtz* en *G. J. Akkerman*.

'S GRAVENHAGE, *den 11 September.* De Generaal-Majoor *Vervoer*, van wege de Regering in commissie gesteld met eene sending naar de kust van Guinea, is met den Heer *van Drunen*, secretaris van het gezantschap, van hier vertrokken, ten einde met den eersten goeden wind in zee te steken, aan boord van H. Ms. brik *de Valk*.

— Men vernemt, dat de onderhandelingen over het tusschen de Engelsche en Nederlandsche Regeringen ontstane geschilpunt, aanzien der, zoo men voorgeeft, gedurende geruimen tijd, op Java te hoog ingevorderde inkomende regten op de Engelsche koopwaren, en nopens de terugbetaling aan de Engelsche kooplieden van de in dat geval door hen ten onregte betaalde gelden, reeds voortduren. Onder anderen moet nog dezer dagen door den Engelschen Gezant te 's Gravenhage, aan onze Regering eene, zoo men verzekert, op hoogen toon opgestelde nota te dien aanzien zijn ingediend, waarbij deze Gezant, namens zijn hof, moet verklaard hebben, dat in het, zoo men wil, dezerzijds gedane verbod, om deze geschillen door het aan de Engelsche kooplieden bewijzen van eenige, men spreekt van zes millioenen guldens, vereffenen, niet kan worden getreden, maar het Engelsche Gouvernement moet blijven aandringen op eene, naar hare meening meer billijke schikking; terwijl eindelijk dat Gouvernement zijne wij moet hebben te kennen gegeven, dat door eene toetreding, van wege de Nederlandsche Regering, tot deszelfs verlangen, dit geschilpunt, voor de herapening van het Parlement, uit den weg kunnen worden geruimd, en er een einde zoude komen aan de moeijelijkheden, welke deze geschillen reeds hebben te weeg gebragt en nog verder konden veroorzaken. Met belangstelling ziet men den verderen loop dezer hoogstgewigtige zaak te gemoet.

— Men wil dat het bij ons Gouvernement nog altijd een punt van onderzoek uitmaakt in hoe verre het voor den handel wenschelijk ware een spoorweg van Amsterdam naar Keulen aan te leggen. Men spreekt er van, dat men met dit onderzoek vertoon gevorderd zijn, dan men naar de stille, waarmede hetzelve schijnt te vinden, zou vermeenen. En het is dan ook niet zonder eenigen grond, dat sommigen hetter voor houden, dat de spoorweg van Amsterdam naar Arnhem aanvankelijk tot stand zal gebragt worden.

BREDA, *den 12 September.* Gisteren morgen zijn de troepen uit het kamp van Reyen opgebroken en naar de hun aangewezene garnizoenen of kantonnementen vertrokken. De Afdeeling Grenadiers heeft den marsch naar de Residentie genomen; de 5e Afdeeling kwam hier door, naar de zijde van Bergen-op-Zoom gaande; de 1e Bataillon der 8e Afdeeling is met den staf der Afdeeling weder in onze vesting teruggekeerd. De 10e Afdeeling ging naar Arnhem; de 17e naar 's Bosch. De 9e Afdeeling, welke gelijktijdig te Bergen-op-Zoom, Zevenbergen en Terheiden lag, begaf zich wederom naar Utrecht.

ENGELAND.

LONDEN, *den 9 September.* Gisteren is hier in Vauxhall eene luchtbol van voorbeeldelooze grootte opgestegen, daar zij 80 Engelsche voeten hoog was en 17000 kubiek-voeten gaz tot vulling vereischt werden. De beide luchtreizigers *Green* met twee vrouwen en 5 andere personen hebben den togt met dit luchtschip ondernomen, dat na verloop van omtrent 1 uur nabij Tenterden in het graafschap Kent, onbeschadigd is nedergedaald.

De stoomboot *Tigris*, die men geheel op den Euphraat gebouwd achte, is aldaar, met de kiel naar boven gekeerd, overigens weinig beschadigd, gevonden.

De vrouw van een timmerman, *Pinfand* geheeten, en woonachtig te Tooting, in het Graafschap Surrey, is van 2 dochters bevallen. Deze 2 meisjes zijn haar 16e en 17e kind, welke zij allen binnen den tijd van 11 jaren heeft ter wereld gebragt. Zij baarde er 9 in 4 verlossingen en is slechts 29 jaren oud.

— Volgens de bladen heeft men dezer dagen het getal Engelschen opgenomen die in Frankrijk hun verblijf houden; in Parijs en deszelfs omtrek bevonden zich 20 à 25,000 Engelschen, terwijl er in geheel Frankrijk nagenoeg 54,000 waren, die te zamen omtrent 100 millioenen fr. zouden verteeren. Het aantal Franschen in Engeland berekende men nog op geen 5000.

FRANKRIJK.

PARIJS, *den 10 September.* Men berekent het getal troepen, die thans de bezetting der Hoofdstad uitmaken, op 24,000; daarenboven zijn er in den omtrek niet minder dan 25,000 man gecazerneerd en bestaat het kamp van Compiègne uit 30,000 man, zoo dat Parijs tegenwoordig door 79,000 man, zijnde een derde der active magt van het leger, bewaard wordt.

— De Correctionele Regtbank van Versailles heeft een zoogenaamden priester der Fransche Kerk, *Pilot* genaamd, wegens het houden van ongeoorloofde bijeenkomsten van meer dan twintig personen, het schenden van de zegels waarmede de Regering zijne Kerk gesloten had, en het in het openbaar dragen van verschillende versierselen tot het costuum der priesters van de R. C. Kerk behoorende, tot zes maanden gevangenis en in de kosten verwezen. De Regtbank heeft tevens de Gemeente, die bij te Pecq onder zijn bestuur opgerigt had, ontbonden verklaard.

— De Heer *Lamartine* heeft voor het eerste gedeelte van zijn gedicht *Jocelein* 80,000 francs kopijregt van zijnen boekverkoper ontvangen en dezelfde som voor het tweede gedeelte bedongen.

PARIJS, *den 10 September.* De Heer *Guilleminot* heeft bepaald de oorlogs-portefeuille geweigerd; thans wordt er van den Generaal *Schramm* gesproken; het schijnt alzoo dat er van den Maarschalk *Soult* geen reden meer is.

— De bewegingen der Carlistische divisie onder *Gomez* hebben een' plotselingen schrik in de hoofdstad verwekt. Deze divisie na Oud-Kastilien, de provincie Leon, Palencia en Valladolid te zijn doorgetrokken, is den bergketen van Somo-Sierra overgetogen en is afgedaald in de provincie Guadalaxara, die grenst aan de provincie Madrid in Nieuw-Kastilien. Eene buitengewone Madridsche courant van den 1e behelst wegens deze bewegingen onderscheidene zeer verwarde rapporten, waaruit intusschen hoofdzakelijk het volgende is op te maken den 30 Aug. was de brigadier *N. Lopez* bij Matillas geslagen, zijn Corps bestond uit de Regimenten Koninklijke Garde laatst uit Madrid vertrokken. *Gomez* is daarop te Jadraque binnengetrokken, eene kleine stad tusschen Seguenza en Guadalaxara. De autoriteiten dezer laatste plaats zijn in allerijl gevlugt naar het slechts zes uren van Madrid gelegene Acala d'Henares. *Gomez* heeft die stad echter niet bezet, maar is den 31 op Brihuega, zes uren ten noord-oosten van Guadalaxara en den grooten weg van Madrid getrokken, waar *Espartero* hem weer kort daarop gevolgd was; werwaarts *Gomez* zich van Brihuega af gewend heeft wordt niet gemeld. Het gevaar voor Madrid was dus voor het oogenblik weer geweken.

In deze berigten wordt voorts gesproken dat de Generaal *Rodil* uit Madrid tegen de Carlisten opgetrokken, doch na derzelver aftogt weer terug gekeerd was. Dit is alzoo in strijd met de berigten, die *Rodil* reeds bij het noorderleger hebben doen aankomen.

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, *den 9 September.* De groote vereenigde manoeuvers der Pruissische troepen, in de omstreken van Coblentz, onder de bevelen van den Generaal *von Borstell*, zijn den 4 dezer aangevangen. De Kroonprins van Pruissen, benevens de Prinses *Karel*, *Albert* en *August*, werden tegen den 11n in die stad verwacht.

— Men meldt uit Weenen van den 3 September het volgende:

Hunne Majesteiten de Keizer en de Keizerin hebben den 1 dezer hunnen pleegtigen intogt in Praag, hoofdstad van Bohemen, gehouden. De stoet was luisterrijk: een Detachement Cavallerie, zoo van de bezetting als van de burgerij, en 12 postillons met een Postmeester openden den trein; hierop volgde de Prins *van Paar*, Opperhof-Postmeester, in een rijtuig met 6 paarden, voorafgegaan van 10 Postmeesters te paard, Hoftrompetters, enz. In 3 rijtuigen, elk met 6 paarden, volgden de Hofbeambten Graven *van Esterhazy*, *van Segur*, *Wrbna* en *van Dietrichstein* en Baron *van Mall*. Voor het rijtuig van Hunne Maj. reden vele leden der Boheemsche Staten, de Adjudant-Generaal des Keizers Graaf *Clan-Martiditz*, 4 pages en de lijfgarden. Verscheidene andere rijtuigen met Hofbeambten volgden en de trein werd met Cavallerie gesloten. — De stad was prachtig met vlaggen, bloemen, en groen versierd, en de intogt had onder het gebulder van het geschut, het gelui der klokken, en het gejuich der inwoners plaats. Hunne Maj. werden aan het paleis ontvangen door hunne bloedverwanten, die vroeger in Praag waren aangekomen, door de Hofdignitarissen, de Staten des Rijks, het Stadsbestuur en de universiteit van Praag. Z. M. de Keizer en Koning werd door den Graaf *van Chotek*, als eersten Burggraaf, in de Boheemsche taal verwelkomd. Hunne Maj. reden daarop naar de kapel van St. Adelbert, wordende aldaar door den Prins Aartsbisschop ontvangen, die de aanspraak in het latijn deed. De Keizer antwoordde in die taal, kuste het kruis door wijlen Keizer *Karel IV* aan de hoofdkerk geschonken en trad met de Keizerin in de kerk, alwaar de Prins Aartsbisschop, onder het gebulder van het geschut en het gelui der klokken, het gebed *pro recipiendo rege* zong. Na deze Godsdienst keerden Hunne Maj. naar het paleis terug, alwaar audientie werd verleend. Toen Hunne Maj. zich daarna op het balcon aan het volk vertoonden, werden zij met gejuich begroet.

BELGISCHE BERIGTEN.

De *Indépendant* meldt, dat Vorst *Leopold* met den Generaal *Goblet* en zijn Secretaris van *Praet*, den 11n van Ostende naar Calais zou vertrekken, om van daar naar Engeland over te steken, en zich naar Claremont te begeven, waar thans zich de Prinses *Victoria* en de Hertogin *van Kent* bevonden. Hij zou den 19n te Ostende terug zijn en vervolgens, de September-feesten te Brussel bijwonen.

— Bij de inspectie der burgerwacht, die den 11 te Antwerpen voor het eerst plaats had, waren in het geheel 50 geweren en 100 Officieren verschenen, zoodat op 1 schutter 2 Officieren kwamen; ten gevolge van deze bespottelijkheid werden de Majoor en de Colonel uitgefloten en met scheldwoorden vervolgd.

HET ZELDZAAM KAMPGEVECHT.

In den jare 1468 had *Karel de Stoute* de rijke en onrustige stad Luik hard getuchtigd omdat zij zich niet aan zijn willekeur konde onderwerpen: *Tongeren*, *St. Troud* en alle vrienden van vrijheid had hij door zijn dwingelandij schrik aangejaagd, maar de Luikenaars trots en moedig van aard, voedden een diep inwortelende haat en afkeer tegen hunnen Overheerscher, nu een Beul geworden.

De Hertog *van Bourgondien* erkende dat de Luikenaars mannen waren, doch behandelde hen niettemin als slaven. Het gevolg hiervan was dagelijksche opstand, oproer en bloedvergieten. De Rebellen werden ter dood gebragt, maar de geest des wederstands wakkerde daardoor te geweldiger aan. Zoo als altoos waren er ook thans aanvoeders van den opstand, die gewoon in troebel water te visschen, de geringeren aan hun doel wisten cijnsbaar te maken. *Wilhelm van Aremberg* en de Graaf *de la Marck*, daarna onder den naam van het Everzwijn der Ardennes berucht geworden, begonnen toen hunne intrigues, die later des laatsten Zoon op den Bisschopszetel van Luik plaatsten.

In 1473 ontstond er, door hen achter de schermen bestuurd, een bloedig oproer. Dertig man door *Hubert Coppins*, een dappere Luikenaar, aangevoerd, boden eigelijk alleen aan de Boogschutters des Hertogen *van Bourgondien* eenigen wederstand. Acht dier dapperen waren in hen leven gebleven; *Hubert* werd gewond aan den hals en door een soldaat over het lage latwerk in den stroom geworpen; de overigen verloren nu den moed, zij gaven zich over en werden op de markt nevens elkander opgehangen. Hunne woningen werden vernield, de goederen verbeurd verklaard en men deed hun na den dood nogmaals een proces in forma aan, ten gevolge waarvan zij, tot bewijs der regtvaardige straffe, andermaal, doch *in effigie* werden opgehangen.

Hubert Coppins was getrouwd; zijn Broeder *Sylvester*, die met hem de eenigste afstammeling eener famille van wapensmeden was, had eene zuster van *Huberts* Vrouw ten huwelijk gekregen. Deze Gezusters heetten *Geertruid* en *Bega*. *Sylvester* de slavernij van zijn geboortestad niet langer kunnende verdragen was met zijne Vrouw *Geertruid* naar Brussel getrokken en woonde in de Rue d'Argent. *Hubert* had dit besluit zijns Broeders afgekeurd en was dus in Luik gebleven. In het midden der tirannij smaakte hij het huisselijk geluk, want *Bega* was goed, hups en eene waardige Vrouw in alle opzigte. Nog maar 28 jaren oud verloor zij haren man, huis, have en goed, en ging arm en verlaten, met haar 3jarig kind op den arm te voet naar Brussel tot hare Zuster *Geertruid*.

Sylvester beweende opregt de dood zijns Broeders, betuigde echter zich nooit te hebben kunnen troosten als hij zich gevangen gegeven en aan de galg zijn leven geeindigd had. Hij huurde voor zijne Zwagerin eene kleine woning, zwoer haar nooit te zullen verlaten, en bragt haar, volgens de gewoonte des tijds, als de weduwe eens martelaars beschouwende, in de Kerk der Petits-Frères aan de Fossé-aux-Loups, alwaar thans de Augustinerkerk staat. Hier liet hij haar den plegtigen eed afleggen, dat zij nooit weder zoude trouwen en na de voltooide opvoedig harer dochter zich in het groot Bagijnenhof, onder de bescherming harer heilige Patrones *Bega* zoude begeven. De jonge weduwe zwoer en *Sylvester* hernieuwde ook zijne belofte, voor Moeder en Kind te zullen zorgen; daarna was hij weder ijverig in zijne wapensmidse, die hem, schoon hij zwaar belast was, evenwel het noodige opbragt.

Bega, steeds gedachtig aan haar ongeluk, leefde zedig en ingetogen bij haar kantwerk en de opvoeding der geliefde dochter. Zij bezocht alleen haren Broeder en Zuster, ging elken avond in het Begijnenhof bidden, en had geen vriend of kennis dan alleen haren Biechtvader, een ouden Monnik uit het Klooster der Petits-Frères. In Brussel was haar alles vreemd, uitgezonderd wat op Luik betrekking had: de naam alleen deed haar beven. Eens zeide men haar dat een oproerige Luikenaar, aldaar veroordeeld en ontvlugt, doch door 's Hertogs bedienden erkend, op den Grand Sablon zou geregt worden. Dit berigt scheen haar hevig te ontroeren: vertwijfelend liep zij naar het gruwelijk schouwspel en keerde rustiger doch zeer ziek naar huis. Haar lijden belette haar echter niet alle avonden in het Begijnenhof te bidden.

Aldus verstreken drie jaren. *Bega's* afwezigheid telken avond begon al langer en langer te duren en trok de opmerkzaamheid tot zich: men blies elkander in het oor dat de ingetogene weduwe een minnaar had: het verdenken en de kwaadsprekendheid bevestigden zich dra: *Bega* was in goede verwachting. *Geertruid* en haren man had men het niet durven zeggen en zij geloofden het ook niet, beschouwende het gerucht als schandelijke laster; ook *Bega* liet niets blijken.

Als de tijd der bevalling naderde en allen twijfel ophield, ging *Sylvester* tot zijne Zwagerin: » *Bega*," zeide hij, » gij hebt deugd en eer verloren; gij hebt » de aan *Hubert* gezworene trouw verbroken." —» God is mijn getuige," antwoordde zij, » dat ik mijn eed niet verbroken heb." — » *Bega*," viel hij haar heftig in, » gij liegt: gij zijt zwanger: mijne verpligting houdt op." — Hij verliet het huis, gebood zijne Vrouw hare Zuster nooit weder te bezoeken en op het einde der Novembermaand werd *Bega* moeder van eenen zoon. Daags daarna ging zij, in weerwil der hevige koude naar het Begijnenhof, en bij het Kersfeest zag men haar gezond en sterk in de Kerk der Petits Frères bidden.

Toen smeekte *Sylvester* die zich door zijns Broeders Weduwe onteerd hield, der Geestelijke en Wereldlijke Overheid om regt en geregtigheid. Men bewilligde in een *Godsgerigt*. Het Kampgevecht tusschen een Man en eene Vrouw was uiterst zeldzaam. Was de vrouw rijk dan koos zij een Kampioen, die de zaak voor haar uitmaakte. Had zij een minnaar, dan trad deze in het strijdperk, terwijl hij het hoofdhulsel der dame op de spits zijner lans droeg. Was zij echter arm, zoo moest zij zelven strijden. *Bega* werd genoodigd den Kamp met haren Zwager aan te nemen. De toebereidselen bij dergelijk een Ordalium waren zoo eigendommelijk, dat er eene menigte aanschouwers zamenliep. In de straat der Fossé-aux-Loups, tegen over de Kerk, had men een cirkelvormigen kuil gegraven, twee en een halve voet diep en vier voet in doorsnede. Een dergelijke vier voet breeden omgang was er om heen gegraven, die aan den buitenkant met pallissaden was omgeven. De geheele Kampplaats van den Man was de kuil; de Vrouw kon dezelve op den vier voeten breeden gang omloopen.

Na dat beide Kampvechters de heilige Mis bijgewoond en eenen eed gezworen hadden, *Sylvester* met standvastigen moed en *Bega* zonder te blozen, elk in de zekere overtuiging, dat hunne zaak regtvaardig zij, voerde men hen ten strijde en de Kampplaats werd door een Priester ingewijd. Men verliet zich op de Wetten van het Godsgerigt: Zij veroordeelden den overwonnen Man het hoofd te verliezen; de Vrouw, die het onderspit delfde, om levendig begraven te worden. Zij traden in de omheining die toegesloten werd; een Monnik overhandigde hun de wapens. Deze bestonden in drie dikke stokken van een el lang: alleen aan de stokken van de Vrouw was een riem en een steen van een pond zwaarte vast gemaakt. Roerde de Man, terwijl hij naar de Vrouw sloeg den grond, in plaats van haar te treffen, dan verloor hij een stok. Hetzelfde geschiedde aan de Vrouw, als zij mis sloeg. Degene, welk het eerst zijne drie stokken kwijt was, werd schuldig verklaard en ter dood veroordeeld.

Bega en *Sylvester* knielden neder, maakten het teeken des Kruisses, baden een oogenblik en stonden op het aanslaan van de Kloosterklok, die gedurende den strijd luiden moest, weder op. Het was de tiende Januarij 1477. *Bega* beefde voor de gedachte den Broeder hares Mans te zullen dooden; doch genoodzaakt zich te verdedigen, bediende zij zich noch van den stok of steen, maar zorgde alleen dat zij niet getroffen werd. *Sylvester* streed vol verbittering, geloovende een' heiligen pligt te vervullen. Na verloop van een uur had hij zijne drie stokken verloren zonder een enkele maal getroffen te hebben. Men beval hun de groeve te verlaten om de bepaalde straf te ondergaan.

Om genade smeekende wierp *Bega* zich voor de voeten der Regters: zij wrong de handen, weende en bad om het leven van dengenen, die met alle inspanning van krachten een oogenblik te voren haar van het leven had willen berooven. Men zag dat haar een geheim drukte, dat zij niet ontdekken kon. Daar maakte eenskláps de menigte plaats voor een ouden Monnik met grijze haren, wien met angstige gebaren een man volgde, op welks aanschouwen *Sylvester* een luid geschrei aanhief: *Hubert Coppins*! *Bega* was in onmagt gezonken. Nadat zij door haar Man weder tot zich zelven gebragt was, verhaalde hij, hoe hij levend uit de Maas gehaald en door de zorg eens kolenbranders, die hem bij zich verborgen hield, was genezen: hoe hij onbekend te Brussel kwam, door zijne vrouw, als eene andere *Eponina*, (*) gedurende bijna vier jaren in stilte gevoed werd, en dat hij al dien tijd in eene donkere kamer in het Begijnenhof had doorgebragt. De goede oude Monnik, de eenige vertrouwde van het getrouwde paar, haastte zich *Bega* gerust te stellen over het lot van haren Man. Weinige oogenblikken te voren was het berigt gekomen dat *Karel de Stoute* op den 5 Januarij in den slag bij Nancy was gesneuveld, en dat zijne Dochter en Opvolgster *Maria van Bourgondien*, gedachtig in Brussel geboren te zijn, algemeene vergiffenis, van al wat te voren mogt misdreven zijn, had afgekondigd.

Sylvester, weder in vrijheid gesteld, stond, zijn gevoel geen meester zijnde, tusschen Broeder en Zwagerin: *Hubert* werd mitsmoede van zijnen kleinen Zoon te omhelzen, die hij nu voor de eerste maal in zijne armen durfde te sluiten. Allen dankten God voor den uitslag zijns *Gerigts*.

(*) *Eponina* was de Echtgenoot van *Julius Sabinus*, die in het begin der regering van *Vespasianus* een gedeelte van Gallie in opstand bragt en den titel van *Caesar* aannam. De wederspannigen overwonnen zijnde, deed *Sabinus* het gerucht van zijn' dood verspreiden, en verborg zich in eene onderaardsche grot, in welke *Eponina* hem volgde. Na verloop van negen jaren dit verborgen ontdekt zijnde, werd *Sabinus* met zijne Echtgenoot voor den Keizer gebragt. Hier dien *Eponina* vruchteloos tot medelijden zocht te bewegen, met hem de twee kinderen te vertoonen, die zij in haar onderaardsch verblijf gebaard had. Haren Echtgenoot niet kunnende redden, volgde zij hem in den dood.

SCHIEDAM, den 12 September.

Jenever het Nederl. Vat, zonder fust	*f* 20,50	zonder de belasting	
Amst. Proef het » » » »	» 23,25		

Zeetijdingen.

VLISSINGEN, *den 14 September*. Sedert den 12 *dezer* tot heden zijn alhier reede gekomen:

Voor Middelburg bestemd: *Sophia*, J. Butijn, van New-Castle, met steenkolen.

Voor Antwerpen bestemd: *De Elies*, P. E. Ahrens; *Carolina Amalia*, E. Gerloffs; *Providentia*, F. Dillewitz, alle drie van Riga, met houtwaren; *Vr*, P. Zeplien, van Riga, met rogge; *Antonius*, G. Roskamp, Pillau, met tarwe; *Christiaans Haalst*, E. A. Boge, van Bergen, met stokvis; *Nephtunis*, W. Fradlandt, van Rostock, met tarwe; *Anrini*, P. W. Lindeke van Draathum, met stokvisch, *Harmonie*, O. H. Klappenbrug, van St. Petersburg, *Leonidas*, J. Verept, van Hamburg, beide met stukgoederen; *Ferdinand*, H. Hoff, van Rostock, met rogge; *Helena*, H. Permin, van Riga, met [illegible]; *Helena*, C. Bock, van Dantzig, met hout; *la Gesalle*, L. Boijer, van Marseille, oliën; *die Perle*, W. Koop; *Dico*, J. Zeplien; *Alexandrina*, K. Vogt; *Adolf*, [illegible]derik, E. J. Niemaad; *Carl*, J. C Piters; *Henrich Theodoor*, T. Voss; *Maria*, H. Ahrens, alle zeven van Riga met hout.

Van Antwerpen zijn de Schelde afgekomen en van onze Reede naar Zee gezeild: *Nephtunis*, F. Pieters, naar Londen, met vlas; *Rosalie*, P. Dubose, naar [illegible]san, met mechanique goederen; *l' Aristide*, J. G. Cepeda, naar Spanje, met [illegible] goederen; *Gretry*, J. Danur, naar Liverpool, met schors en vlas; *Edward*, Cutter, naar New-Castle; *Jean de Lecquenheim*, C. Peters, naar Liverpool, de met ballast; *Fabri en Albert*, J. Gustanson, naar Finland, met suiker, *ria Catharina*, J. Brabander, naar Cork, met schors en vlas.

Advertentien.

GETROUWD:

CHRISTIAAN JOHANNIS VAN DER HIJDEN,

EN

GRIETJE SIEGERS.

OKKO JACOBUS BEKKER,

Stads-Muzykmeester,

EN

HENDRIKA SIEGERS.

VLISSINGEN, den 14 September 1836.

De Notaris *D. Uytlenhoven* zal, op Vrijdag den 16 September 1836, des voormiddags ten elf uren, op de Hondenwerf de Keibank te Vlissingen, presenteren te Verkoopen: eene groote partij SCHEEPS-TIMMERHOUT, bestaande in: EIKEN PLANKEN, KROMHOUTEN, BALKEN en BRANDHOUT; alles afkomstig van de gesloopt wordende Corvet *Medusa*.

Ter Drukkerij van P. WEDTS-DE SWART.